774/07

Den 11. juni 2007 blev i sag nr. 70.133:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Købstædernes Forsikring
Grønningen 1
1270 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Købstædernes Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets ansvarsfordeling i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld den 27/8 2004, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har anerkendt det fulde erstatningsansvar over for modparten med henvisning til, at det er klageren, der skaber den farlige situation.

Klageren har i sin skadeanmeldelse til selskabet bl.a. anført, at han kom kørende ad L.vej og ville vende bilen, da han var kørt forkert. Han vendte bilen på vejen og blev i sin egen side, og i det samme kom en modkørende bil, som ikke havde opdaget den parkerede bil, hvorved modparten påkører denne. Det er klagerens opfattelse, at modparten har skylden, da han ikke har gjort noget galt, og da det er modparten, der har påkørt en parkeret bil.

Modparten har i sin skadeanmeldelse med skitse bl.a. anført:

> "Jeg (skadelidte 2) kørte ad S.gade da (modparten nr. 3) bakkede ud fra privat grund. Jeg regnede med, at han ville holde når han havde fået udsyn for den parkerede bil, men han fortsatte ud på vejen, så jeg måtte undvige og hugge bremserne i, med det resultat, at jeg … ind i skadelidte nr. 1, som fik en bule i bagskærmen."

Foreholdt klagerens oplysninger om hændelsesforløbet har modparten i skrivelse af 17/2 2005 til sit forsikringsselskab bl.a. anført:

> "A.'s beskrivelse af uheldet er ikke helt rigtigt. Det er muligt han var kørt forkert, og ville vende på L.vej, for det første var det i S.gade som ikke er nogen speciel bred vej, men en almindelig gammel gade, med bebyggelse på begge sider, og A.'s vending bestod i, at han var kørt forlæns ind på privat grund, og bakkede ud derfra, og p.g.a. den parkerede bil kunne han formentlig ikke se noget, før han var midt ude på vejen, hvad han også selv sagde. Da han kom ud af bilen sagde han, ordret: 'Det er vist min skyld, jeg så ikke du kom' citat slut.
> A. vidste ikke selv, hvad forsikringsselskab han var forsikret i, så jeg blev ringet op af hans far, som kunne fortælle hvad selskab det var …"

Klagerens advokat har efterfølgende ved skrivelse af 30/3 2006 anmodet selskabet om en uddybende forklaring på afgørelsen.

I skrivelse til advokaten af 21/4 2006 har selskabet svaret, at klagerens manøvre fordrer, at dette kan ske uden fare eller ulempe for andre trafikanter, jf. § 18 i færdselsloven.

Over for nævnet har klagerens advokat i klage af 1/9 2006 nedlagt påstand om, at klageren holdes ansvarsfri for skaden og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Det fremgår af sagen, at der ikke mellem parterne er enighed om de faktuelle forhold i forbindelse med uheldet (bilag …)
> Bl.a. er der stor forskel på placeringen af motorkøretøjet, der er parkeret i samme side som A.R. bakker ud på, hvilket har betydning for begge parters udsyn.
>
> Det fremgår videre af skadelidtes skadesanmeldelse at hendes hastighed var ca. 55 km/t på uheldstidspunktet, hvilket er en overtrædelse af den almindelige hastighedsbegrænsning på 50 km/t, hvortil kommer, at farten altid skal afpasses efter forholdene.
> …
> Det er almindeligt anerkendt i dansk erstatningsret, at en person ifalder som udgangspunkt ikke ansvar for en uagtsom handling, medmindre denne har medført en ikke ubetydelig forøgelse af risikoen/faren for indtræden af den skade, som faktisk indtrådte.
> Hovedårsagen til skaden skal i langt højre grad søges hos skadelidte, der har erkendt at have ført sit motorkøretøj med høj hastighed på en smal gade med biler parkeret i begge sider, uden at denne afpasser hastigheden med de faktiske forhold på stedet.
>
> Der er således ikke det fornødne grundlag for at 'dømme' min klient, da der ikke er påvist det fornødne ansvarsgrundlag.

…
Mellem en række forsikringsselskaber er der senest med virkning fra 1989-07-01 indgået en såkaldt regresaftale, indeholdende bl.a. bestemmelser om, hvorledes ansvaret mellem selskaberne normalt bør fordeles i almindeligt forekommende færdselsuheldssituationer. D.v.s. er omstændighederne omkring et sammenstød tilstrækkeligt oplyste, foretages en fordeling af ansvar under hensyn til de begåede fejl.

Ligger hovedskylden på den ene side, vil man ud fra den såkaldte hovedskyldslære se bort fra mindre graverende fejl på den anden side og fritage denne for nogen del af erstatningsansvaret.

Det må antages, at afgørelsen, for så vidt angår faktiske omstændigheder, er truffet, ret ensidigt på baggrund af B.I.'s oplysninger om min klients forhold, hvorimod modpartens oplysninger om egne forhold end ikke tillægges betydning.

På denne baggrund kan min klient ikke anerkende at han er erstatningsansvarlig for den skade som B.I.'s uforsvarlige kørsel har medført."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 21/9 2006 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Der er uenighed mellem parterne, idet vor forsikringstager ikke mener, at have gjort noget galt, vor forsikringstager kører for langt og vender derfor på vejen ved, i egen vejbane, uden, at være over vejbanens midte.

Modparten oplyser at den pågældende vej ikke er en bred vej, men en gammel vej og modparten foretog en undvigemanøvre, da hun så vor forsikringstager bakkede. Modparten ramte ved undvigemanøvren den parkerede bil.

Det er vor kunde der skaber den farlige situation, som betyder, at modparten må foretage en undvigemanøvre, da vejen ikke er særlig bred og henset til praksis i området, så bærer vor forsikringstager den fulde skyld for uheldet."

Nævnet har fået forevist de indsendte skitser og fotos.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ubestridt at kunne lægge til grund, at der var parkerede biler på begge sider af vejen. Klageren, der bakker ud fra indkørsel, skal sikre sig, at dette kan ske uden ulempe eller fare for øvrige trafikanter. Da modparten

nødsages til at foretage undvigemanøvre og hård opbremsning på grund af klagerens manøvre, finder nævnet at måtte give selskabet medhold i, at det er klageren, der bærer den fulde skyld for uheldet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen